

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristočna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 173.

V Ljubljani, v ponedeljek 2. avgusta 1886.

Letnik XIV.

Sestanek v Kissingenu.

Ves svet vgiblje, kaj sta se dogovorila Bismark in Kalnoky v Kissingenu. Ker nihče o tem nič ne vé, za to vsak vgiblje in rad bi nekaj povedal — pa sam ne vé kaj. Ker tudi mi o tem nič ne vemo, zato ne moremo nič povedati; pogledimo pa za to okoli sebe po Evropi, kakšno je stanje držav in kakošnje razmerje med njimi; kajti tudi ta dva velemoža se gotovo nista pogovarjala, kaj je najnovejšega na sejmskem trgu v Berlinu ali na Dunaji. Položaj v Evropi je sedaj tak, da je središče v Evropi močno in čvrsto, da že več stoletij ni bilo tako. V vojski l. 1866 je pruski kralj privojskoval si prevago na Nemškem in l. 1870 je pa Prusija zmagala sosedno Francosko in pruski kralj je postal nemški cesar in eden najmočnejših vladarjev v Evropi. Njegov veleumni kancelar je svojo prevago v Evropi vtrdil s tem, da je znal Avstrijo za-se pridobiti. Taka močna zveza v sredi Evrope prevaguje na desno in levo, na vzhod in zahod. Poleg te srednjo-evropske zveze imamo pa še trocarsko zvezo. Mnogo vprašanj je bilo, časnikarski svet je prerokoval, sedaj in sedaj se bode razvezala trocarska zveza, a dosihmal še obstoji, in Evropa, t. j. velevlasti v Evropi se ne bojujejo med seboj, dasiravno na Balkanskem poluotoku vse vré in je vsa Evropa vznemirjena po anarhistih. Nemčija ima za sosedo Francoze, ki ne morejo nikoli pozabiti, da so bili nekdanj prvi narod v Evropi, in da se je iz Pariza lepo ali grdo vreme oznanovalo po Evropi; še manj pa pozabijo grozna pobitja l. 1870 in zgubo dveh dežel, Elzacije in Lorene.

Drug pred drugim se skušata, kdo izmed njiju se bode bolj pripravil na vojsko, da bode o časi vojske zdrobil svojega tekmeča. V tem razmerji kakor se oborožujeta Francoz in Nemec, oborožujejo se tudi druge velevlasti in vsi žulji evropskih davkoplačevalcev se porabijo za vojne priprave. Dokler je francoska republika toliko nestanovitna in tako pogosto menjuje svojo vlado, tudi miru Evrope ni v prvi vrsti nevarna, ter za stalne zaveze ni zmožna, kajti ministri se pogosto menjujejo in naslednik ne sledi vselej po stopinjah njega predbežnika. Ali kdo nam je porok, da danes ali jutri ne vstane kak moderni cesar in ne porabi ljudskih teženj in domišljij sebi v korist. Sicer je še toliko nerešenih vprašanj začeti od gibanja narodov na balkanskem poluotoku pa do najnovejših izjav anarhistov v Amsterdamu, da se ministrom Pruske in Avstrije ni treba pogovarjati od vremena in tržnih novic, kedar se snideta.

Danes poslušajmo kaj piše „Morning Post“ o shodu grofa Kalnoky-ja s knezom Bismarkom v Kissingenu, ko pravi: „Ozka zveza med Nemčijo in Avstro-Ogersko še ni bila nikdar bolj potrebna za svetovni mir, kakor je ravno sedaj. Večkrat smo že rekli, da je nevarnost za mir v Evropi v tem, da francoska republika zgublja svojo veljavo. Večkrat smo rekli, da je maščevalna vojska skrajna poskušnja, da se ljudovlada, ki je prišla ob spoštovanje in veljavo, zopet postavi na noge. Okoliščine so vsekdar take, da se morata Bismark in Kalnoky ozirati na nje; javalne, da se srečata v Kissingenu, a ne poznata nevarnost, ki svetu žuga. Od kar je Boulanger prišel iz Tunisa, skuša obračati pozornost sveta na-se.

On vidi to, kar vidijo morda tudi vsi ljudje na Francoskem, da sedanje vladanje na Francoskem

mora pripeljati do vojaške diktature. Častilakomen in prevzet, ne more videti vojni minister vzroka, zakaj da bi ne bil v to odmenjen, da bi ne postal diktator. Ako je Francoska zares republikanska, mora uprav ta okolnost, da se on ponaša, kakor borivec za svobodo, za republikanska načela, združiti vse tiste okoli, ki bi sedanje vlado radi spoprijaznili z redom. Res, da je videti čudno, da bi se bil on v dosego svojega smotra združil z anarhisti in rogovileži; a general Boulanger ne bode prvi politik, ki bode, laskaje se priljubljenim ljudskim strastim in razvadam prišel do najvišje moči. Odkar je umrl Gambetta, je ta general v svoji domovini prvi, ki se je popolnoma navzel republikanskih načel in sprejel misel na maščevalno vojsko, tako, da se njegovo ime v zvezi obeh imenuje. Gambetta in Boulanger sta za zvezo z Rusijo.

Ne presiljujemo, ako pravimo, da je položaj v Evropi, kar se tiče miru, v sedanjem trenutji vsled spletek podoben onemu, ki je bil pod prvim Gambettovim ministerstvom, ko je ta ljudski voditelj tako nevtogoma in skrivnostno ostavil svojo moč. Francoski listi so prinašali vselej le glas ruskih listov, kolikorkrat se je ponudilo vprašanje o političnem stanju obeh dežel. Nemško-avstrijska zveza na podlagi najtrdnjejši je toraj silno važen življ evropskemu miru. Da bode Italija lojalno pristopila, nad tem ni dvombe. Ako še mi pristopimo k zvezi miru, katero bodo te tri osrednje velevlasti v tem letu na novo potrdile, bode Evropa obvarovana groze strašnega vojnega požara. („Morning Post“ veljá za glasilo Salisbury-ja.) Da se na Francoskem nekaj pripravlja, sodimo iz tega, da so prince — Bonapartiste in Orleaniste spodili iz dežele; močni ni boječ; morebiti bode to pripomoglo, da se ljudovlada poprej zruši, bodisi, da pride kraljevska stranka na vrh, ali da si kak predrzen demagog „vodja ljudske stranke“ oblast prisvoji. Ljudovlada pa bode obstala dotlej, da bode imela kaj denarjev, kedar pa nastane pomankanje, pa nismo daleč od prevrata; o denarnem stanju Francoske se piše sedaj tako, sedaj drugače, da se težko zvé, kaj je za prav resnično.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. avgusta.

Notranje dežele.

Česki, kakor tudi drugi slovanski državni poslanci poprijeli so se kar od kraja lepe in posnemanja vredne navade, da drug za drugim vsak v svojem volilnem okraju sklicujejo svoje volilce, katerim odgovor dajo od svojega delovanja in postopanja v državnem zboru. Ta navada je jako hvalevredna, ker se na ta način ohrani dotik med poslanci in njihovimi volilci, ter se vsak volilec lahko prepriča, če tudi časnikov ne bere. Ob enem se pa o takih prilikah najbolj uničujejo zlobna obrekovanja nasprotnikov, češ, ta in ta poslanec nič ne dela! Dela vsak pošten poslanec po svoji moči, kar le more; da pa ne vsak z enakim hruščem, je pa tudi znano in še vselej je tako bilo. Temu se je odkazala naloga bolj javnega postopanja, drugi zopet ima več opraviti v odsekih, tretji zopet na kakem drugem mestu, tako, da ga ni tam na Dunaji v državnem zboru med slovanskimi zastopniki, ki bi roke križem držal in prav nič ne delal. Da tudi tū še ne mirujejo, temveč sklicujejo svoje volilce, katerim

svoje delovanje pojasnujejo, je tem večja njihova zasluga.

Grof Kalnoky je bil ta kratek čas, kar ga je v Kissingenu pri Bismarku preživel, njegov stalni gost. Bismark, če tudi mnogo stareji, skazoval mu je tolikošnje spoštovanje in kazal tolikošnjo prijaznost, da so se drugi diplomatje in državniki kar izgledovali nad tem. Kakor hitro ga ni bilo ob času že pri Bismarku, kedar ga je namreč ta pričakoval, poslal je železni kancelar takoj svojo kočijo, in svoje strežnike ponj! Ta čast je še tem večja, ker kočija ni bila njegova lastnina, temveč lastnina bavarskega kraljevega dvora, katero je dal vladar princ Luitpold Bismarku na razpolaganje. Prvi, ki je prišel k drugemu v vas, bil je knez Bismark. Ko ga je Kalnoky opazil, šel mu je po stopnicah naproti z nagovorom: „Oh ljubi knez, da se vendar sami semkaj potrudite“, na kar mu je menda stari Oton smehtljal odgovoril: „Moram vendar pogledati, kako da je pri vas.“ Vrtar dotične palače in pa strežnik hotela sta ga po stopnicah opirali, pa njima je Bismark smehtljal zabranil, rekoč: Le pustita me, bom že sam prišel tje gori do Kalnokyja. Takoj na to je pa vendar rekel, da so mu stare kosti vendar že precej težke postale. Da se je Bismark pred Kalnokyjem, toraj pred Avstrijo, tako ponižal, za to mora mož že svoje poštene vzroke imeti. Znabiti mu oblačno nebo onkraj Rene ni nič kaj všeč, toraj je treba po vsaki ceni v prijaznosti z Avstrijo ostati.

Znano je, da stranka Madjarov zahteva lastno vojsko, ktera bi bila od naše t. j. od sedanje skupne avstro-ogerske armade popolnoma neodvisna, kakor sta neodvisni druga od druge naša deželna bramba in ogerski honvedi. Zmerna opozicija, kateri na čelu je grof Albert Apponyi, je to bedarijo že vendar spregledala in se ji tudi odpovedala. „Budap. Tagblatt“, organ te stranke, prav odločno pravi, da ji niti v spanji ne bi na misel prišlo, proti skupni armadi kakoršno-koli agitacijo pričeti, „da bi se ta namreč razdelila v dve polovici, kakor je razdeljena država sama. Sedanje politične razmere na zahodu kakor tudi na iztoku Evrope nikakor niso take, da bi se tak korak brez velikega pregreška izvršiti dal“. Apponyi ima pač prav. Le pogledimo na desno ali na levo proti iztoku ali kamor hočemo, najmanjše iskre je potreba, da se vžge nakopičeno netilo, ki bi prav lahko svoj ogenj po skupni Evropi razširilo. Gledé takih okoliščin naj se pa skupna armada razdeli! To bi pač ne bilo nič boljši, kakor samomor; moč države, velesila Avstrija bi bila vničena. Avstrija postala bi zasmeh sovražnikom. Vse velevlasti odtegnile bi ji v tistem trenutku svojo prijaznost in Nemci bi dosegli, po čemur jim tako srce hrepeni, razbili bi Avstrijo ter pogoltnili Cislajtanijo. Toda tudi Translajtanije bi ne ohranila njena armada; ali bi se razdrobila v manjše dele, ali pa postala s časoma rop manjših sosednih držav, če bi je ne pogoltnil h krati kak močnejši.

Vnanje države.

Iz vse dosedanje ruske politike, posebno pa neuradne in časnikarske, je do dobrega razvidno, da bo pravi in edini povod bodoči avstrijsko-ruski vojski Bolgarija in nihče drugi. Rusi nas že sedaj dolže, da mi precej znaten del bolgarske inteligence hujskamo in podpihujemo, da tako sovražno Rusiji nasproti postopa, kakor se to ravno godi. „Nov. Vremja“ nas obdolžuje, da smo mi vzrok, da je knez Aleksander nasproti Rusom tako moški postal, da se za njihovo naklonjenost, kakor tudi za njihovo jezo ne briga dosti več, kakor za lanski sneg. Če bi Avstrije in njene potuhe ne bilo, pravi „N. V.“ bi bila že zdavnej svojega Rusiji nepovoljnega kneza zapodila ter bi bila za vso jezo, kar jo je dosedaj Rusom že na glavo nakopala po nagih kolenih v Petrograd romala odpuščenja prosit. Saj je pravo jedro bolgarskega naroda sedaj tudi še prepričano, da mu je edino le v senci Ruskega orla rešenje in drugje nikjer. Kakor je iz vsega očitno, ruski časniki kar naravnost ščunajo in šuntajo zoper Avstrijo Ruse

in Bolgare. Da se je Avstrija skušala v Belemgradu nekoliko trdnega stališča pridobiti, je pač resnično, nikakor pa se ona ne štuli v Bolgarijo. Kdor jo ondi išče, iskal je bo zastoj.

Povedali smo že na tem mestu, da so se *laški radikalci* letos prav posebno s tem obnesli, da so si galejskega kaznjence Ciprijanija za državnega poslanca izvolili. Ta že sama na sebi grozno velika nesramnost, ki jasno dokazuje, koliko da imajo radikalci časti v sebi, vzbudila je v zmernih krogih, ki še kaj na narodno čast drže, silno nevoljo po deželi. V Cremoni so se bili celo z redarji vdarili in je ob tej priložnosti padel pod redarskimi sablami voditelj ondašnje radikalne stranke, dr. Fieschi. Od takrat pa skoraj ni dneva, da bi se tu ali tam ne sprijeli, kajti radikalcev največje veselje je, če morejo smrtno svoje sovraštvo mestnemu prefektu, redarstvu in vladi na prav očiten način pokazati. Nekdaj je bila avstrijska vlada tista tarča, v katero so se laški nezadovoljenci vedno in vstrajno zaganjali, sedaj so se pa lastne krvi lotili! Danes teden so bili izgrede v Cremoni tolikošnji in razburjenost nad redarji taka, da so se morali poslednji kar od kraja umakniti, sicer bi jih bilo razburjeno občinstvo kamnjalo. Celó vojaki jih niso mogli z lepo razgnati, ter se jim je povelje dalo, da naj se orožja poslužijo, česar se je pa dotični zapovednik odločno branil. Ljudstvo to videti, jelo je navdušeno kričati: „Evviva l'armata“ ter se je samo razšlo. Vlada je ondi tudi sama marsikaj zakrivila, da je narod tako razburjen na njo.

Z novo sestavljenim *angleškim kabinetom*, čegar može smo nedavno objavili, angleški listi niso nič kaj zadovoljni in mu že sedaj zgodnji propad prerokujejo. Lord Idlesleigh, pravijo, da je sicer jako dobra duša, poln spravedljivosti in zmeren v vsem svojem dejanji in nehanji, toda manjka mu še mnogo drugih lastnosti, ki jih Angleži pri svojem ministru zunanjih zadev jako neradi pogrešajo. Nasproti pa ima zopet druge, katerih bi ga prav radi oprostili, če bi se to dalo. Taka slaba lastnost je njegova neodločnost, od ktere Angleži prav nič dobrega ne pričakujejo, ker imajo v tem smislu že nekaj britkih skušenj za seboj. Primerjajo ga z lordom Granvillom. Le-ta lord je bil še vse drugačen, kaker pa je Idlesleigh in vendar ma je tu pa tam prav temeljito spodletelo in jo je večkrat silno zavozil, za kar se je imel edino svoji neodločnosti in cincanju svojemu zahvaliti. Novemu ministru prijazni listi pa pišejo, da je uprav Idlesleigh tisti mož, ki bo Evropi mir ohranil, kajti Nemčija in Avstrija se bote lahko nanj zanašali. Takih misli sta „Morning Post“ in „Standard“. Najbolj med vsemi se za Churchilla boje, ker je menda jako nagel mož, da bi jim ne bi kaj pokvaril.

Izvirni dopisi.

Rudolfovo, 28. julija. Na god sv. Jakopa je po prestanku 12 let videlo mesto zopet svojega rojaka, ki je opravil prvo daritev sv. maše Vsegamogočnemu v kapiteljski cerkvi. Omenjeni dan je namreč imel novo mašo č. g. Leopold Picigas. Če tudi se je imel boriti v poprejšnji dobi z raznimi neugodnimi okoliščinami, ostal je stanoviten in vstrajen. Svečanost so povzdigovali s svojo azistenco mil. g. prošt Peter Urh in drugi kanoniki. Pridigoval je novomašniku preč. gosp. kanonik R. Frank. Kot arhidijakon je bil novomašniku njegov stric in največji dobrotnik v poprejšnjih letih č. g. o. Julij Brunar, vikar v frančiškanskem samostanu na Trsatu in bivši profesor na gimnaziji v Pazinu. Pohvalno gre tudi omeniti strogo cerkvenega petja.

Odveč bi bilo še omenjati raznega lepotečja, recimo slavalokov in družega ob poti iz kapiteljskega bivališča v cerkev, omenimo naj le mnogobrojno množico iz vseh stanov, ki je stala ob potu. Vidoč krasen sprevod, mislil si je marsikdo, češ, duhovnik vendar le ni — kakor trobijo naši liberalci. Vsaj tako sem čul govoriti! Toda o tem dovelj!

Po dokončani sv. maši je pogostil gostoljubni mil. g. prošt povabljen svate in duhovščino. Sploh gre njemu hvala, da se je zamogla nova maša vršiti tako slovesno.

Mi pa kličemo: Bog daj kmalo zopet jednako slovesnost; novomašniku naj pa Vsegamogočni dodeli svojo milost, da bi zamogel delati mnogo let na prid sv. cerkve in svojega naroda! Na mnoga leta!

S Krke, meseca julija. (Zopet o „raki“.) V 107. številki „Slovenca“ sem poročal o Krških raki in njihovih razmerah. Naj tudi danes o tej reči še nekaj dostavim. Takrat sem poročal, da so vsi raki pocepali po naših vodah, izvzemši v malem Potoškem potoku, v katerem se jih še veliko nahaja, v katerem jih celó lové in spuščajo v druge potoke in v Krko, da pa kmalo ni za njimi ne

„duha“ ne „sluha“. — Pa žalobog, tudi v tem potoku kmalo ne bode ne „duha“ ne „sluha“ po živih raki; a duha smradljivega je pa sedaj silno veliko v tem potoku. Proti koncu prve polovice julija začel se je velik smrad v Potoškem potoku. Ljudje misleč, da je kje blizu kaka mrhovina, začeli so preiskovati in kmalo se našli v potoku cele kape mrtvih smradljivih rakov. Potočani sedaj še celó te vode nočejo piti. Mislili smo, da je rakova kuga že prejenjala, da se bodo kmalo zopet raki zaredili po naših vodah; pa kar h krati se zopet oglasi, in še celó v taki vodi, v kateri se tega niti nadjali nismo; kajti ta potok komaj kake tri kilometre daleč teče, potem gré pa v zemljo ter ni z nobeno drugo vodo v dotiki in nikdo ne more vedeti, kje da zopet izvira.

Iz Loškega Potoka, 30. julija. Splošno zanimanje za društvo ssv. Cirila in Metoda je še celó Potočanje, o katerih je slovenski svet doslé še malo vedel, kje da prebivajo in kako so izobraženi, zbudilo, da so si ustanovili podružnico ssv. Cirila in Metoda.

Kakor je „Slovenčevim“ častitim čitateljem že znano, pristopili so k Loško-Potoški podružnici tudi Dragarci, kateri se imajo še celó v lastni fari boriti s tujim elementom in privržencem pangermanije. In ta dva, slovenskemu svetu še čisto malo poznata kraja, imata toraj zdaj podružnico ssv. Cirila in Metoda, ktera bi lahko delala čast marsikteremu večjemu kraju, marsikteremu trgu, ali še celó mestu na Slovenskem.

Da je temu tako, naj predočijo častitim „Slovenčevim“ čitateljem natančne številke ustanovnikov, letnih udov in podpornikov tukajšnje podružnice ssv. Cirila in Metoda; kakor tudi svote doslé nabranega denarja, ktero smo že odposlali materi družbi ssv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Iz Loškega Potoka so pristopili h podružnici kot ustanovniki naslednji gg.: Anton Žgur, župnik; Janez Gregorič, posestnik; Janez Knavs, župan; Jakob Kordiš, posestnik; Franc Kovač, trgovec in Marija Benčina, trgovka. Letnih udov je iz Loško-Potoške župnije 50, podpornikov pak 74.

Iz sosedne Drage je k naši podružnici doslé pristopilo 6 ustanovnikov in ti so gg.: Fr. Kadunc, župnik; Pavel Turk, trgovec in župan; Ant. Turk, posestnik v Novemkotu; Valentin Turk, posestnik tudi tam; Jakob Mihelič, posestnik v Podpreski in Blaž Turk, posestnik v Srednjivasi. Letnih udov dala je pak doslé Draga 13. Broji toraj Loško-Potoška podružnica doslé vkup 12 ustanovnikov, 63 letnikov in 74 podpornikov. Do sedaj je imela podružnica od svojih članov 183 gld. 90 kr. dohodkov. Od te svote smo materi družbi ssv. Cirila in Metoda v Ljubljani že odposlali 179 gld.; 3 gld. 35 kr. je bilo doslé stroškov in v blagajnici je ostalo še 1 gld. 55 kr.

Ako je toraj v toliko neznanem kraju, kakor je Loški Potok, mogoče bilo ustanoviti tako močno podružnico ssv. Cirila in Metoda, hej Slovenci! kje ste pa Vi drugi, ki se ponašate z naravno lepoto svojega kraja, z mnogobrojnimi številom prebivalcev, s svojim domoljubjem, politično zrelostjo in visoko izobraženostjo, — ali bi ne bilo pač pri Vas v tolikanj večji meri to storiti mogoče? J. N.

Trgovinska in obrtna zbornica.

Trgovinska in obrtna zbornica imela je dné 16. aprila t. l. redno sejo, pri kateri so bili navzočni: predsednik g. Josip Kušar, vladni zastopnik c. k. dvorni svetnik g. Rudolf grof Chorinsky, zborniki gg.: Iv. Baumgartner, Oroslov Dolenec, Iv. Nep. Horak (podpredsednik), Anton Klein, Karl Luckmann, Franc Omersa, Mih. Pakič, Iv. Perdan, Vaso Petričič, Fr. Ksav. Souvan in Jernej Žitnik.

Gospod zbornični predsednik izjavi, da se je za sklepčnost dovoljno število članov zbralo, otvori sejo in imenuje overovateljem zapisnika gg. Iv. Baumgartnerja in Fr. Ksav. Souvana.

Potem prečita gosp. predsednik naslednji dopis c. kr. deželnega predsednika z dne 9. marca 1886, št. 573:

„Nj. ekselence gospod trgovinski minister je zopetno izvolitev Josipa Kušarja, predsednikom, in Iv. Nep. Horaka, podpredsednikom trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani za l. 1886 potrditi blagovolil.

O tem se obvesti slavná trgovinska in obrtna zbornica vsled ukaza Nj. ekselence gospoda trgovinskega ministra z dne 6. marca 1886, št. 8235, in z ozirom na t. u. dopis z dne 24. februarja t. l., št. 389.“

Zbornica vrame to poročilo na znanje.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Poroča se o delovanji zbornice.

Iz poročila o delovanji za čas od 30. oktobra 1885 do 16. aprila 1886 se naslednje naznanja:

I. Ukazi visokega trgovinskega ministerstva, in sicer:

- a) naznanja se vršba mednarodne obrtne razstave v Edinburghu (v Skotski) od dne 4. maja do 30. oktobra 1886;
- b) opozarja se na v „Avstriji“ priobčeno kupčijsko poročilo o trgovini z Maroko;
- c) naznanja se, da je Nj. ekselence gosp. trgovinski minister, potrdivši dano odobrenje upraviteljev avstrijskih železnice predlogu železnične tarifne enkete (1883) o podaljšanju razglasilnega roka pri zvišanji tarifov (predlog 4 k prometnemu pravilniku), dné 16. novembra 1885 sporazumno z g. kr. ogerskim ministrom za javna dela in občila izdal to podaljšanje obsegajočo naredbo, ktera je bila objavljena v XLIX. kosu državnega zakonika št. 162, dalje v osrednjem listu za železnice in parobrodstvo št. 135;

To se je naznanilo zbornici z opazko, da se je s tem prijaznim postopanjem železničnih upraviteljev gledé jednega važnejših predlogov železničnitarifne enkete dolgo gojeni želji trgovcev na priznanja vreden način ugodilo.

- d) naznanja se, da je Peruansko trgovinsko ministerstvo izdalo ukaz, s katerim se odredjuje, naj se pri vseh tja importovanih pošiljativah brutto-teža na vnani strani zaznamenuje v kilogramih, kateri ukaz je za iz Evrope došlo blago v balah v moč stopil dne 3. decembra 1885 in da potem vse brez, ali z nepravim naznanilom teže vpljeno blago zapade globi 10 soles v srebru za komad;
- e) naznanilo, da se priporoča onim firmam, ktere se hoté poganjati za zalaganja za vojaške in druge javne namene, kakor tudi za ponudbena dogovarjanja o zavarovanji javnih stavb itd. v balkanskih deželah, potem v Grški in Egiptu, da se pri dotičnih konzulatskih uradih naprej oglasijo ter naznanijo vrsto blaga, s katerim hoté založiti, ozir stavbe, ktere hoté izvršiti;
- f) naznanja se, da S. W. Pomeroy, jeden izmed načelnikov firme Russel & Comp. v Šangaju, v kratkem obišče najvažna avstro-ogerska trgovišča in industrijske kraje, da napravi trgovinsko zvezo s Kitajsko in na dalje, da on pride dne 10. marca 1886 na Dunaj;
- g) opozarja se na poročilo, priobčeno meseca januarja v „Avstriji“, c. kr. generalnega konzulata v Londonu o vozarinskih razmerah v Avstralijo;
- h) sporoča se, da je Dunajska trgovinska in obrtna zbornica z ministerskim dovoljenjem ustanovila pozvedno pisarno;
- i) ponatančneje poučilo za statistično poročilo za leto 1885 in prošnja, naj se naznanijo statistični podatki za izdavo industrijske statistike za leto 1885.
- j) opozarja se na organizacijo ekspedicije v Berolinu za ustanovitev prekmorskih trgovinskih naselbin;
- k) nj. ekselence baron Pino naznanja: „Nj. c. in kr. apostolsko Veličanstvo je z Najvišjim lastnoročnim pismom z dne 16. marca t. l. na mojo prošnjo izvolilo me milostno odpustiti z mesta trgovinskega ministra. Vsled te najmilostnejše odpustitve z današnjim dnevom od svojega dozdanjega delokroga se poslavljajoč ne morem opustiti, da se ne bi spominjal s posebnim priznanjem vedno vestnega in vspešnega delovanja, kakor tudi nič manj umnega razmotrivanja tako mnogih važnih in težavnih vprašanj, s katerimi se je slavná trgovinska in obrtna zbornica za mojega poslovanja imela baviti in da izrečem slavní trgovinski in obrtni zbornici svojo iskreno zahvalo za vspešno podporo, izkazano mi pri izpolnjevanji mojih uradnih dolžnostij.“

Zbornica je naznanilo, da je nj. ekselence kot trgovinski minister odstopil, vzela z največjim obžalovanjem v znanje. Ob jednem je izrekla zbornica nj. ekselenci za vspešno delovanje svojo globoko-

čutno zahvalo ter izrekla, da se sploh priznava, da se ima Kraljska zahvaliti velikemu vplivu nj. ekselence, da so železniška upraviteljstva dovolila nekatere tarifne olajšave za Kranjsko ter da je postalo trdnjejše upanje, da Kranjska dobi razen krajevne železnice Ljubljana-Kamnik tudi dolenjsko železnico.

l) poroča se, da se je starejšinstvu Severo-amerikanskih držav predložil postavni načrt, kateri prepoveduje uvažanje takih izdelkov, kateri so tako zaznamenovani, kakor da bi bili izdelani v Zjedinjenih državah.

II. Dopisi c. kr. deželne vlade:

- a) naznanilo, da je izšel II. in III. dopolnilni zvezek h kompendiju na obrtništvo nanašajočih se zakonov;
- b) od vis. c. kr. trgovinskega ministerstva za leto 1887 potrjen proračun z zmanjšavo doklade na $6\frac{1}{2}\%$;
- c) dovoljenje, da se smé delati čez uro pri fabriško delujočih obrtnih podjetjih;
- d) naznanilo, da avstr. muzej za umetnost in industrijo na Dunaji priredi v mesecih marcu, aprilu in maju 1886 razstavo novih ženskih ročnih del iz avstr. oger. države;
- e) rešitev vloge o spremembi ukaza zaradi pobiranja deželne doklade od žganih opojnih pijač;
- f) razpis $6\frac{1}{2}\%$ doklade na davčni goldinar volilcev;
- g) načrt novih pravil za obrtne zadrage.

(Dalje prih.)

Naše slovstvo.

(Dalje.)

Na stavku: „Tanki vrat, majhni roki in nogi, vse to je tako lepo pristojalo in vplivalo na zalo podobo (t. j. na dekleta samega), da se je slehernemu pri prvem pogledu morala dopasti“ (stran 15), ni prav nič drugega slovenskega, kakor besede. Duh nemški skozi in skozi, vsebina pa bedarija, da je kaj! Slovenec roke in noge navadno v množini rabi in prav nepotrebno je oboje v dvojini rabiti, ker ni v navadi. Prav tako bi bili morali napisati „tanak vrat“, ne ta „tanki vrat“, ker niste določili, čegar je bil, ali pa bi bili postavili pred „tanki“ svojivni zaimek njen, a, o, in prav bi bilo. Kako pa ste spravili v zvezo: „to je tako lepo pristojalo in uplivalo na zalo podobo, da se je slehernemu pri prvem pogledu morala dopasti“. To ni slovenski, pa tudi ne slovniški. „Pristoja“ kaka reč Nemcu, Slovincu se pa taista „podá“ — če se mu; dalje se ne reče „pristojati na kaj“, temveč „pristojati komu“. Da roke in noge na dotičnega „vplivajo“, čegar so, je mogoče, toda tak človek je včasih zaljubljen, kar se pa o Hedviki nikakor ne dá trditi; v navadnem življenju se pa telesu le lepo ali pa grdo podajó, kakor so že zraščene in sploh vstvarjene. Vpliva pa le ves človek ali kako dejanje njegovo na drugega človeka, ne pa deli lastnega telesa na ravno to teló. Stran 16 ima zopet polovičarsk pogojnik: „jako bi ga veselilo, če bi on zamogel...“, namesto pravičnega: „jako bi ga bilo veselilo, če bi bil on...“ Stran 18 kaže nam pridevnik v določniku namesto v nedoločniku: „kako neizmerno dolgi čas“, mesto „dolga čas“. Slaba Slovenka mora sploh ta Hedvika biti, ker na 19 strani na „ženitev“ misli. Pri nas dekleta le na „možitev“ mislijo, fantje in vdovci se pa „ženijo“; zakaj je to ločeno, pomudite se le nekoliko pri jedru besede in takoj Vam bo vse jasno. Prav na tej strani spodaj je samo polovica pogojnika: „ako bi se ne bal staršev“, mesto pravičnega: „ako bi se ne bil bal...“ Nikavnica zahteva v slovenščini rodovnik, na strani 20 jo imamo, genetiva pa nikjer! „Se ni drznila svoja čutila objaviti.“ Slovenski se piše: „Se ni drznila svojih čutil objaviti.“ Nekoliko spodaj beremo dvakrat zaporedoma „prikriti“, mesto pravičnega „prikrivati“. Na strani 21 je napačno rabljen in po današnjem slovenskem tako grdo svinjkani „tedaj“, kjer bi moral stati njegov tovariš: „toraj“. „Tedaj“ velika večina izobrazjenih Slovencev po napačni pisavi zapeljana rabi v smislu „ergo“, kar pa ni! „Tedaj“ pomeni nemški „damals“, „zu jener Zeit“; nemški „daher“, „also“ je pa naš silno prezirani „toraj“. Na strani 22: „sklene svoj namen ne več odlašati“, že zopet ni po naše. Hribovec, ki o slovnicu niti slišal ni, bi rekel: „sklene svojega namena nič več ne

odlašati!“ Kje ste pa vzeli konstrukcijo: „in tudi mladega grofa menil zapeljivcem“. Tako vendar živ človek ne govori! Pač pa pravijo: „in je tudi mladega grofa smatral za zapeljivca. Slovenec je dalje rajše „na vrtu“, Nemec pa „v vrtu“. Vi ste pa postavili na 23 strani slovensko družčino „v vrt“. Od sile je sledeči stavek nekoliko spodaj: „Z Julijom do sedaj še nista bila sama vkup; kje na samem ž njo govoriti, vedela se mu je Hedvika zmiraj odtegovati.“ Prav radi verujemo kmetu, da dostikrat ne ume nove slovenščine (take namreč, kakor je ta!), kajti prav nič nas ni sram priznati, da je mi tudi ne!! Neki Ljubljanski profesor imel je v nižji gimnaziji navado, da je nesposobnim prirodoslovcem dajal dobre svete: „Fant, pusti šolo, ti nisi za „študirengo“.“ Jako nas mika M. Kramarju tudi dati dober svet, da naj odloži peró, ker ni za to. Saj ni nikjer pisano, da bi moral vsak izobrazjen Slovenec tudi pisatelj biti. I ti moj Bog, narod slovenski bi ne bil pravičen, če bi kaj takega od nas zahteval. Pišejo naj, ki so za to, mi drugi, kar je nas bolj pritličnih, bomo pa brali — če nam bo všeč!

Prav sličen ričet, kakor zgoraj navedeni stavek je nekoliko spodaj sledeči, ki se — nota bene — pričinja z novo vrsto: „Vroče čelo na nežno ročico vprto, sedi nekoliko časa mirno. (Kdo sedi — čelo? — morda ne?) Globoko vzdihne. (Kdo — zopet čelo — kaj ne da?) „Hedvika, opusti te misli“, zakliče; ti si dekla, on je tvoj gospod! zabi, kar je bilo!“ (Ti presneto čelo, kako je modro! Celó govoriti zna!) Prestraši se; brzi koraki se zaslišijo. Hitro vstane ter hoče iz sobe, a na pragu prestriže jo grof“. Ona? to ne more čelo biti, kajti grof jo je prestrigel, toraj na vsak način nekaj ženskega. In res, 6 vrstic kasneje čita lahko vsak na lastne oči, kdor ima tolikanj potrpežljivosti, da je to Hedvika bila. No, kdor tako piše, naj si vzame le takoj patent, kajti to je že unicum nedosegljiv! Na strani 24 je g. Kramar že zopet z zamki v prepiru, ter ne vé prave rabe „tvoj“ in „svoj“. Stran 25 ima napačno konstrukcijo: „ali še pomniš onega večera“, mesto: „ali se še spominjaš onega večera“, ali pa: „ali še pomniš „oni večer“. Stran 27 je nov dokaz, da g. Kramar ne vé prave razlike med dvojino in množino: „a sedaj sva sama, nihče „nas“ ne opazuje, pravilno je „naji“. Nova je beseda „oknjo“ „oknju“, kar je redno v knjigi. Na 29. strani se bere, da je hotela Hedvika svojo nesrečo komu potolažiti, kar je pa izvestno tiskarska pomota, in bi se moralo glasi: „potožiti“.

(Konec prih.)

Domače novice.

(Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 3. dan avgusta 1886. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstvu. — II. Volitev jednega zastopnika mestnega odbora v društvo za gradnjo delavskih stanovanj v Ljubljani. — III. Personalnega in pravnega odseka poročilo: a) o zapuščinski obravnavi po Mariji Rožančevi; b) o naznanilu poveljništva prostovoljne požarne brambe o volitvi novega odbora. — IV. Finančnega odseka poročilo: a) o mestnih blagajnic škontriranji, ki se je vršilo v 26. dan t. m. b) o pozivu na nabiranje prostovoljnih denarnih prilogov za napravo spomenika pokojnemu maršalu grofu J. Radetzkiemu; c) o pozivu na subskripcijon prioritarnih obligacijonov za gradnjo Ljubljansko-Kamniške lokalne železnice; d) o kranjskega deželnega odbora kupni ponudbi gledé tréh mestnih parcel poleg prisilne delavnice; e) o dovoljenji kredita do 600 gl. za pokritje stroškov pri gradnji podaljšane obrežnega zidu pod Hradskega mostom; f) o oddaji mestnega lova na tri leta; g) o prošnji avstro-ogerskega društva v Monakovem za denarno podporo. — V. Šolskega odseka: a) poročilo o napravi novih klopi za I. mestno deško šolo; b) predlog gledé zvišane ukovine za srednje šole. — VI. Mestnega odbornika dr. Jos. Vošnjaka samostalni nasvêt, da je v Ljubljani ustanoviti gospodinjsko šolo. — Tajna seja: Overovljena zapisnika o poslednjih sejah sta gospodom mestnim odbornikom na razpolaganje v magistratnem ekspeditu.

(Slovenska gledališna predstava) v soboto zvečer, je bila v vseh svojih delih tako izvrstna, da take že več let ni bilo! Nositeljica glavnih ulog, gospica G. Nigrinova (Debora) igrala je z jako velikim občutkom, navdušenjem in enakim ognjem, da je bilo veselje gledati. — To je treba videti in slišati! Posebno občutka je bilo tu pa tam še nekaj preveč, n. pr. pred cerkvijo, kjer Debora pride pred cerkvene vrata in pred altarjem Jožefa z drugo zagleda. Gosp. Borštniku se Dunajska šola na vsak korak že od daleč pozná.

Kako vrlo se je sukal v popolnoma neznatnej statistski ulogi kmetkega fanta, kako čudovito lepi ste bili njegovi maski starega Abrahama in potem Rubena. Prav všeč, da tako všeč, kakor že zdavnaj ne, bil je občinstvu včeraj gosp. Danilo (Jožef, županov sin). Igranje mu je šlo gladko spod rok, kakor po nitki in pa tudi mimiko je spravil v pravo soglasje z ulogo. Pozná se mu, da ima dobrega mojstra. Prav spreten igralec se bo napravil iz g. Slavka, ki je bil v včeranjem učitelju prav na svojem mestu.

Gospica Zvonarjeva je svojo Ano tudi na občeno zadovoljnost izvršila; enako zadovoljni smo bili z gospicama Matildo in Gizelo Nigrinovo, katerih prva je bila židinja, druga pa kmetka deklica Rozika. Prostor nam je kratko odmerjen, zatoraj h koncu. Predstavljalci ostalih nalog so bili gg. oba Šturma, gosp. Gostičeva, Dolenjski, Brak, iz katerega se bo tudi prav dober igralec napravil v spretnih rokah sedanjega ravnateljstva, Nedeljkovič, Notranjski, vsi so bili kakor kolesje v uri; drugo se vrtil poleg drugega in ves stroj gre prav lepó.

(Dramatična šola) otvori se jutri ob 8. uri zvečer v Čitalnici. Predaval bo gospod Borštnik o umetnosti in naravi na gledaliških deskah. Kdor še pristopiti želi, vpiše se lahko še jutri zvečer. Začetek, ki ga je g. Borštnik včeraj z Deboro napravil, je krasen, naj bi bil tudi tako srečen razvoj in konec!

(Pomiloščenih je) 114 jetnikov. Od teh so bili 4 na Gradu in 4 pa v Begunjah na Gorenjskem.

(Služba računskega svetnika,) oziroma ona računskega revidenta, ali računskega oficijala, ali pa tudi ona računskega asistenta razpisana je do 20. avgusta t. l. pri tukajšnjem c. k. finančnem ravnateljstvu.

(Razpisana) je služba vladnega oficijala oziroma vladnega kancelista pri c. k. deželni vladi tukaj do 20. avgusta.

(„Edinosti“) bi pač ne bilo treba vprašati, ali je porednost kriva ali pa kratek vid, da je „Slovenec“ nedavno v njenej 60. številki 3/4 čital za 314. Da bodo čitatelji sami sodili, kaka je bila tista številka, ponatisnemo ves stavek prav v isti obliki, kakor je stal v „Edinosti“. Glasi se tako-le: „Od vseh za kolero v okolici umrlih je skoro 3/4 peric.“ Kdor to izmed netiskarjev za 3/4 bere, mora boljše domisljijo imeti, kakor pa oči. Če je pa človek tako nesrečen, da ima kratek pogled, Vam pa tega ne bo nihče bral za 3/4. — Zakaj nam „Edinost“ maščevanje očita, ne vemo, in bi ji bili hvaležni, če bi nam to povedala. Da bi se bil „Slovenec“ hotel, ali vsaj namen imel iz kolere ali pa iz „Edinosti“ norca delati — kaj takega izumi si pa zopet le „Edinost“ in vsled tega tudi odpade vprašanje, ali je to „posebno kristjansko“ ali ne. Še nekaj, „Edinost“ bi nam jako vstregla, če bi nam hotela povedati, zakaj se ob vsaki priliki v „Slovenca“ zaganja. Če se misli s tem kaj bolje bralcem priljubiti, naj nam le veruje, da se moti.

(Letno sporočilo čveterorazredne ljudske šole v Postojni) za šolsko l. 1885/6 odlikuje se od letnih šolskih sporočil drugih ljudskih šol po zanimivem in temeljitem zemljepisno-zgodovinskem spisu „ostojina“, voditelja — nadučitelja Jan. Thume. Poleg imenovanega gosp. nadučitelja in kateheta č. g. Iv. Lavrenčiča, poučevali so na tej šoli še dva učitelja in dve učiteljici. Za šolo godnih bilo je 386, v šolo hodilo pa je 367 dečkov in deklic. Šolskega obiska bilo je oproščenih 22, srednjo šolo obiskovali so 4, privatno učilo se je pa 5 učencev. Za bližnji višji razred bilo je sposobnih 237. Z 200 gl. podpore, katero je prejela šola od raznih dobrotnikov, bilo je mogoče 52 revnim učencem napraviti potrebno zimsko obleko. Šolsko leto pričelo se je 16. septembra 1885, zvršilo pa 29. julija t. l. s slovesno službo božjo.

(Umrli sta) g. Henrik Jagrič, c. kr. okrajni glavar Črnomeljki, dne 30. julija zvečer ob 11. uri. Naj v miru počiva. — Ignacij Stupica, dijak sedmega gimnazijskega razreda, je doma v Ribnici na-

gloma umrl. Ranjki, ki je bil zelo priden in delaven, je s svojimi prijatelji obedoval pri sosedu; kar pade na tla in začne ga strašno viti; pravijo, da se mu je kaj vtrgalo; zdravnika nista nič opravila. Bodi sošolcem priporočen v molitev.

(Povezili so), kakor se nam pripoveduje, na progi med Zalogom in Ljubljano blazno žensko, ki je pred dvema dnevnoma iz blaznice na Studenci pobegnila. Čudno, da jo je komisija celi dan na vročem solnezu ležati pustila na mestu nesreče! Se le zvečer došlo je povelje, da naj jo spravijo v kraj. Ob taki vročini pa razmesarjeno truplo, po katerem se muhe pasejo in strup vaše srkajo, ali ni to grozna malomarnost! Kako lahko taka muhapotem prileti na zdravega človeka, ga piči, ob enem zastrupi in po njem je. Na ta način umrl je l. 1877 na Českem v Netolicah ondašnji župnik. Muha je priletela, ki je poprej kdo vé kje po kakem trupu lazila, ga piči in v 24 urah je bil mož mrtev.

(Vseučilišni dijaki iz Zagreba) nam javljajo, da tamburaški zbor akademičnega društva „Hrvatske Lire“ v Zagrebu pride 11. avgusta v Ljubljano, kjer namerja prirediti koncert in odtod obiskati imenitnejše kraje Kranjske, kakor Kranj pa Bled i. dr. Mi se od srca veselimo temu pojavu in želimo, da Slovenci tudi pri tej priložnosti pokažejo, da znajo simpatizirati z brati Hrvati. Ker je tamburica hrvaško narodno glasbilo in ker je ta zbor najboljši na Hrvaškem in je bil tudi na Českem sijajno sprejet, želimo mladim Hrvatom v vsem najboljši uspeh pri nas.

(† Dr. Lavoslav Moll), dekan in mestni župnik iz Vojčberga, umrl je 22. julija t. l. v bolnišnici čč. usmiljenih bratov v Gradcu. Rojen je bil na Razdrtem v Postojnski dekaniji dne 28. nov. 1839. V mašnika je bil posvečen v Gradcu dne 24. jul. 1864. Dalje časa služboval je za dušnega pastirja v posilni delalnici v Messendorf pri Gradcu. Tam našel je priliko nadaljevati bogoslovne študije, dokler ni dosegel dostojanstva doktorja bogoslovja. Predlanskim je bil umeščen za mestnega župnika v Vojčbergu in za dekana iste dekanije, od ktere ste ga huda bolezen in nemila smrt tako naglo ločile. Naj v miru počiva!

Telegrami.

Vojnik, 2. avgusta. Shoda volilnega pri sv. Trojici v Slovenskih goricah vdeležilo se je čez štiri sto volilcev. Radaj je pohvalno poročal o delovanju v deželni zboru; kanonik Gregorec razlagal med burnim „živio“ klicanjem svoj program. Jednoglasi sprejeto kandidaturu so Ljutomerčani telegrafično naznanili, Rajču naslednik ondi bode Gregorec. Jednako pisalo je politično društvo zunaj Ptuj; navdušenost velika!

Trst, 31. julija. Od včeraj do danes opoldne je pet ljudi za kolero zbolelo, 1 je pa umrl. Na železnični progi Boršt-Ričmanje se je delo vstavilo iz dravstvenih ozirov. V Fianoni jih je 7 zbolelo, dva pa umrla za kolero.

Petrograd, 2. avgusta. Nadvojvoda Karl Ludovik in soproga zajutrikovala sta včeraj pri njunih veličanstvih; popoldne sta pa po vizitah hodila.

Pariz, 2. avgusta. Od 1414 volitev za generalni zbor je znanih 800. Od teh je 481 republikancev, 234 konservativcev, na 85 krajih bo pa treba še enkrat voliti. Republikanci pridobili so si 39 sedežev, zgubili pa 38.

Baireut, 1. avgusta. Franc Liszt, znani virtouz na klavirji, je umrl.

London, 2. avgusta. Sinoči stepli so se v Bolfassu oranžisti in nacionalisti, ter so se s kamenjem metali. Redarji morali so rabiti orožje. Veliko je ranjenih. Ob polnoči je bil zopet mir.

Umrli so:

30. julija. Marija Jamnik, krojačeva hči, 8 let, Kurja vas št. 16, ošpice.

Tuji.

30. julija.

Pri **Mallén**: Elizabeta Wegener, zasebnica, iz Berolina. — Avgust Umlauf, iz Draždan. — Gutfreund, Weiss, Neumann, Mayer in Polaček, trgovci, z Dunaja. — Jos. Heinrich, potovalec, iz Mürcuschlaga. — Schlaier, c. k. nadporočnik, iz

Gradea. — Muley, zasebnik, iz Vrhnike. — Franc Kobler, uradnik, s sestro, iz Reke. — Ida Neumann, trgovčeva soproga, iz Reke.

Pri **Stonu**: S. Rideli, potovalec, z Dunaja. — Herman Krafft, trgovec, iz Crefelda. — W. Kaemper, trgovec, iz Saargemunda. — Leonhart Kohl, trgovec, iz Sängerberga. — A. Rudolf, trgovec, iz Gradea. — Dr. Alf. Schmidt, c. k. avskultant, iz Brežice. — And. Perne, učitelj, iz Vipave. — Franc Borštnik, profesor, s soprogo, iz Dubrovnika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
31.	7. u. jut.	735.44	+16.6	sl. svzh.	jasno	0.00
	2. u. pop.	732.51	+27.3	sr. jzap.	del. oblačno	
	9. u. zveč.	732.12	+18.8	sl. jzap.	jasno	
1.	7. u. jut.	730.16	+14.2	sl. jzap.	oblačno	13.0
	2. u. pop.	732.05	+20.5	sl. szap.	oblačno	
	9. u. zveč.	734.95	+14.8	sl. szap.	jasno	

V soboto jutraj oblačno, pozneje še dosti jasno, popoldne nekaj vetra, kljubu temu pa huda vročina. Srednja temperatura 20.5° C., za 1.1° nad normalom. V nedeljo jutraj od 1.7 ure dež, dopoldne je gromelo, popoldne se je zjasnilo in lepo hladno vreme se je napravilo. Srednja temperatura 16.5° C., za 3.3° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

2. avgusta

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl. 45 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	86 „ 20 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	121 „ 20 „
Papirna renta, davka prosta	102 „ — „
Akcijske avstr.-ogerske banke	571 „ — „
Kreditne akcije	280 „ 40 „
London	126 „ 45 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 01 „
Ces. cekini	5 „ 94 „
Nemške marke	61 „ 90 „

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj Odhod	7— zvečer	7:15 jutraj	8:50 zvečer	1:20 popold.	—
Mürzzuschlag	10:29 „	10:36 „	2. 5 po noči	5:25 „	5:55 jutraj
Gradee	12:28 po noči	1— popold.	6— jutraj	9:20 zvečer	10:50 dopold.
Maribor	1:49 „	2:27 „	8:20 „	11:30 po noči	2:32 popold.
Pragersko	2:16 „	— „	9— „	12:10 „	3:35 „
Celje	3:15 „	3:53 „	10:30 dopold.	1:45 „	6— jutraj
Laški Trg	— „	4: 9 „	10:46 „	2: 4 „	6:23 „
Zidani Most	3:51 jutraj	4:44 „	11:40 „	2:45 „	7:11 zvečer
Litija	— „	5:29 „	12:33 „	3:43 „	8:32 „
Ljubljana	5:12 „	6:14 zvečer	1:29 popold.	5:40 jutraj	10:20 „
Postojna	6:30 „	7:55 „	3:37 „	7:50 „	1:58 po noči
Št. Peter	6:52 „	8:19 „	4: 8 „	8:22 „	2:48 „
Divača	7:19 „	8:53 „	4:46 „	9: 2 „	3:59 „
Nabrežina	8:16 „	9:39 „	5:54 „	10:14 dopold.	5:40 jutraj
Trst Prihod	8:42 „	10. 5 „	6:30 zvečer	10:50 „	6:30 „

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst Odhod	8:30 zvečer	7— jutraj	10— dopold.	6:30 zvečer	7:10 zvečer
Nabrežina	9:19 „	7:32 „	10:51 „	7:17 „	8:44 „
Divača	10: 3 „	8:27 „	11:56 „	8:31 „	11: 5 „
Št. Peter	10:33 „	9: 3 „	12:56 popold.	9:25 „	12:34 po noči
Postojna	10:51 „	9:24 dopold.	1:21 „	9:51 „	1:16 „
Ljubljana	12: 7 po noči	10:52 „	3: 7 „	12:20 po noči	5— jutraj
Litija	— „	11:31 „	3:57 „	1:15 „	6:17 „
Zidani Most	1:24 „	12:40 popold.	4:59 „	2:22 „	7:50 „
Laški Trg	— „	1: 3 „	5:22 „	2:47 „	8:25 „
Celje	1:59 po noči	1:20 „	5:42 „	3: 8 „	8:54 dopold.
Pragersko	3: 2 „	— „	7:13 zvečer	5— jutraj	11:15 „
Maribor	3:29 „	2:44 „	7:58 „	5:55 „	12:30 popold.
Gradee	4:55 jutraj	4:15 „	10:25 „	8:20 „	4:35 „
Mürzzuschlag	6:54 „	6:33 zvečer	1:47 po noči	11:47 dopold.	9:35 zv. Prih.
Dunaj Prihod	10— „	9:40 „	6— jutraj	4— popold.	— „

Druge železnične zveze na Slovenskem.

Št. Peter—Reka.

Št. Peter Odhod	7: 5	9:15	4:20	9:40
Reka Dohod	8:49	11:17	6:18	11:42
Reka Odhod	5:45	10:25	5:25	8:15
Št. Peter Dohod	8: 8	12:32	7:50	10:16

Divača—Pulj.

Divača Odhod	9:10	4: 5	9:10
Pulj Dohod	12:44	8—	12:26
Pulj Odhod	5—	11:52	4:20
Divača Dohod	8:17	4:30	8:11

Nabrežina—Gorica.

Nabrežina Odhod	4—	8: 9	10: 8	5:48	10—
Gorica Dohod	6:40	9: 4	11:23	6:59	11:37
Gorica Odhod	5—	9:24	4:45	8: 9	10:30
Nabrežina Dohod	6:41	10:41	6:52	9: 8	—

Zidani Most—Zagreb.

Zidani most Odhod	4: 5	4:40	12:50	5:15
Zagreb Dohod	6:51	9:30	4:23	8:00
Zagreb Odhod	8:25	1:33	8:01	10:28
Zidani Most Dohod	10:59	4:21	12:33	1: 4

Pragersko—Kaniža.

Pragersko Odhod	3:35	9:35	8:10
Kaniža Dohod	6:17	1:15	11:35
Kaniža Odhod	2:45	11:20	5:20
Pragersko Dohod	6:12	1:28	8: 7

Maribor—Celovec.

Maribor Odhod	9:15	3: 5
Celovec Dohod	1:52	7:30
Celovec Odhod	1:55	8—
Maribor Dohod	6—	12:10

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

(4) Prav dobro vino

zadnjega leta 1885 prodaja grajščinsko oskrbništvu na Raki blizu Krškega.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigo-tržnicah knjiga:

Die landwirtschaftlichen Gesetze u. Verordnungen des Herzogthums Krain.

Za poljedelce in gozdarje, politične uradnike, občinske predstojnike, osebno za kranjske učitelje in učiteljske pripravnike.

S pojasnili izdal na svetlo prof.

Vilj. Linhart.

6 pbl v 8°. Cena mehko vezani knjižici je 50, po pošti 55 kr.

Ta knjižica vsebuje vse poljedelske postave in ukaze za Kranjsko: postavo za tižje varstvo, pokončavanje mrlesov, poljsko varstvo, za pokončavanje predence, v obrambo ribarenja itd., s primernimi prirodozlovnimi in poljedelskimi pojasnili. Tudi priložene razprave o „tižjem varstvu“, „predenci“, „umnem ribarstvu“, „trtni uši“ ita. vsebuje mnogo poučljivega in zanimivega. Dodatek razpravlja vrednost gozda in najvažnejše določbe gozdarskega zakona. Ker je gotovo toplo želeli, da se razširja znanje poljedelskih postav, kajti take zbirke gleda teh postav smo dodaj pogrešali, bode ta knjiga istinito odpomogla čel potrebi. Priporočamo jo torej vsem onim, ki se petajo s poljedelstvom, osebno pa velečestiti duhovščini in kranjskemu učitelstvu.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

